

VERSIÓN EN EUSKERA PER JOXEMARI SESTORAIN D'UN POEMA DE “O
TIEMPO Y OS DÍAS” -1996- (DENBORA ETA EGUNAK).

O poema orichinal ye abaixo. O libro ye en tiempos de salir. Meto as tapas .

Erraza zen zure ondoan ibiltzea
eskolarakoan, eta etxera itzultzea.
Erraza gogoratzea ibaiak eta mendiak
eta abesti faszistak, arbelean idatziak.
Erraza sentipenak gordetzea.
Eta erraza gauero oheratzea
jakinik biharamunean
historia errepikatuko zela
eta zu idazmahai berean eseri,
luma tintontzi berean busti,
niri saiheska begiratu, eta irribarre eginen zenuela.
Baina inoiz ezin izan dut ikasi
zergatik bizitza ez zen gelditu,
ohartu gabe, zuk eskua ukitu
eta zirrara berrien itsasoa
zabaldu zitzaidanean:
sekula sentitu gabeko txori hegadez
eta haizetez bete zidaten gorputza.

Yera fácil caminaré á o tuyo canto
camín d'a escuela y tornar ta casa.
Fácil memorizar ríos y monts
y as cantas faxistas escritas n'a pizarra.
Fácil amagar os míos sentimientos.
Y fácil chitar-se cada nueit
sabendo que á l'atro'l día
a historia tornaría á estare a mesma
y tu te posarías en o mesmo pupitre,
bañarías a plumilla en o mesmo tintero
y me te mirarías de bislai y redirías.
O que nunca no he puesto sabere
ye per qué a vida no s'aturó
cuan, sin parare cuenta, me rocés a man
y s'ubrió en yo un mar
de sentimientos nuevos
que m'emplión o cuerpo de volitos de muixons
y aireras nunca antes sentidas.

Ahoa eskuak begiak bizkarra bularra
Nire gorputz gainean zurea
Eta betiereko minutu bihurturik denbora
bi gorputzen azpian
Bizitzazko hosto eztia zure ahoa

Ez zen ametsa izan

Boca mans uellos espalda peito
Sobre o mio cuerpo lo tuyo cuerpo
Y o tiempo feito un minuto d'eternidat
baixo los dos cuerpos
Toba fuella de vida la tuya boca

No ha estau un sueño

9 781142 071574

Ánchel Conte

denbora eta egunak

denbora eta egunak

Ánchel Conte

denon artean